

A schimbat *cursul istoriei*

Pontificatul lui Ioan Paul al II-lea a schimbat cursul istoriei lumii, transformând conștiința și inima a sute de milioane de oameni. Aceasta face să fie unul dintre cele mai importante din istoria creștinismului.

Explozie de respect și iubire

În ultimele zile înainte de moartea lui Ioan Paul al II-lea, ca și înainte și după înmormântare sa am fost martorii unei nemaîntâlnite explozii de iubire pentru persoana Papei, atât catolicii cât și credincioșii altor biserici creștine, comunități bisericești, persoane care nu auca în timpul expunerii trupului Sfântului primit botezul precum și toată lumea de Părinte în Bazilica Sf. Petru, în perioada 4-7 aprilie, la fiecare minut în Bazilica au intrat 350 de persoane, iar la fiecare oră aprox. 21 de mii. Pentru a vedea măcar pentru câteva secunde corpul neînsuflețit al Papei și pentru a aduce un ultim omagiu trebuia așteptat la rând 5 km., în medie între 18 până la 24 de ore în diferite puncte la Roma au fost instalate ecrane de către 137 de stații de televiziune din toată lumea, pentru a face posibil să urmărească ceremonia liturgică a tuturor celor care nu au reușit să ajungă în Piața Sf. Petru și Via della Conciliazione.

La Slujba religioasă funerară au participat delegații oficiale, președinți și șefi de guverne din 180 de țări, precum și delegații ale diferitelor Biserici ecleziale, comunități și religii ne-creștine. Sâmbătă 2 aprilie în ajunul Duminicii Conducătorii Domnului la orele 21.37 Sfântul Părinte a șoptit ușor „Amen” și s-a dus la casa Domnului.

În timpul decesului și a înmormântării am fost martorii unei imense manifestări de respect, atașament și iubire pentru Ioan Paul al II-lea, și aceasta pe o asemenea scară cum nu s-a mai auzit în istoria omenirii. În timpul agoniei Sfântului Părinte zeci de mii de oameni, în majoritate tineri

În acest timp în Piața Sf. Petru se rugau „Rozariul” aprox. 100 de mii de credincioși. Informația despre moartea lui Ioan Paul al II-lea a transmis-o celor prezenți arhiepiscopul Leonardo Sandri. După scurte aplauze toți au îngenușat și s-a lăsat o liniște grea. S-a continuat apoi rugăciunea rozariului.

În acest timp sute de milioane de oameni din Polonia și din întreaga lume o nemaîntâlnită atmosferă de fraternitate, Său era disperare, ci profunzimea momentului și pace care venea de la Domnul. ▷

▷

Rugăciunea rozariului în intenția Papei Ioan Paul al. II-lea, 2 aprilie 2005.

foto: Arturo Mari

În mod spontan oamenii s-au adunat în piețe și biserici pentru a forma comunități de rugăciune, pentru adorarea Preasfântului Sacrament sau purcederea la Sacramentul de Pocăință. După moartea Sfântului Părinte, la confesiunile au crescut cozile, au avut loc numeroase reîntoarceri la credință.

Toți comentatorii afirmă că interesul pentru persoana lui Ioan Paul al II-lea în timpul bolii, morții și înmormântării Sfântului Părinte au fost atât de mari, încât a depășit cu mult orice alt mare eveniment din istoria omenirii. În decurs de 72 de ore după moartea Sfântului Părinte au fost de 10 ori mai multe informații în media, decât în același timp, după alegerile prezidențiale în Statele Unite.

„Global Language Monitor”, publicând rezultatele analizelor sale și constatând că transmisia de la Vatican care a relatat ultimele zile ale bolii, morții și înmormântării lui Ioan Paul al II-lea a depășit până și relațiile atât de dramatice ale evenimentelor teroriste care au fost atacul de la 11 septembrie la WTC, sau dezastrul produs de tsunami. Aceasta nu numai în Statele Unite unde toate stațiile de televiziune au relatat ore în șir evenimentul de la Vatican ci în toată America Latină, Europa, în Filipine, Coreea de Sud și multe alte țări.

În Marea Britanie laicizată, unde religia de stat este anglicanismul, în mass-media se acordă foarte puțin loc chestiunilor de credință, după moartea lui Ioan Paul al II-lea media a schimbat total atitudinea. Cotidianul „Daily Mirror” din 4 aprilie 2005 a dedicat 19 pagini decesului Papei. „The Independent” 13 pagini, „The Times” 11 pagini. La fel au făcut și alte jurnale sau stații de televiziune și radio.

Grace Davie, directorul Centrului de Studii Europene la „Exeter University” în Marea Britanie a afirmat că reacția europeanilor la moartea Papei a scos la iveală fragilitatea secularizării europene.

Chiar și ziarul anticatolic „New York Times” în articolul din 7 aprilie recunoaște că Ioan Paul al II-lea a obținut un mare succes printre tineri deoarece „a lăsat o întreagă generație romano-catolică angajată în formarea Bisericii, în mod mai conservator decât a fost cutăpăriri lor”. Uimitor a fost reacția la vestea morții lui Ioan Paul al II-lea în agențiile media din rile musulmane.

Arhiepiscopul Giuseppe de Andrea care este nunțiu apostolic în Kuwait, Bahrain, Iemen, Catar și delegatul apostolic în Emiratele Unite Arabe, Arabia Saudită și Oman a declarat că informațiile agențiilor media arabe în timpul bolii, morții și înmormântării lui Ioan Paul al II-lea au fost uimitor de frumoase și complete.

Revistele au dedicat primele pagini personalității lui Ioan Paul al II-lea, iar stațiile de televiziune și radio au emis relații detaliate despre Vatican.

Toate cele șapte țări ale acestei regiuni au trimis delegații oficiale de guvern la înmormântarea Sfântului Părinte.

Sfințenia lui Ioan Paul al II-lea fascinează

Papa Ioan Paul al II-lea a fascinat oamenii de pe tot globul cu personalitatea sa deosebită. Fiecare om care a avut fericirea să-l întâlnească simțea prezența iubirii, sfințeniei și apropierea Domnului. Ioan Paul al II-lea a fost omul rugăciunii, un mistic și de aceea Domnul Isus Cristos a putut acționa prin el și face prezent iubirea sa. Oamenii au simțit intuitiv și pentru aceea în timpul Slujbei religioase pentru aceea în timpul Slujbei religioase funerare au apărut în mod spontan strigăte de iubire și transparente cu înscrisul „Santo subito” („sfânt imediat”!). Ioan Paul al II-lea a îndeplinit voința Domnului până la capăt, în tot timpul vieții sale a mers pe drumul credinței cu mult curaj, încredinându-se total în Domnul Isus Cristos prin Sfânta Maria.

Procesiunea din Palatul Apostolic la Bazilica Sfântul Petru, 2 aprilie 2005.

foto: Arturo Mari

Prin suferința și moartea lui Ioan Paul al II-lea am fost martorii unei mari minuni de transmitere a iubirii lui Isus Cristos asupra unui puhoi de oameni.

Oamenii stau la rând la intrarea în Bazilica Sfântul Petru pentru a aduce un ultim omagiu defunctului Papă

fot. Arturo Mari

În ultimii ani, zile și ore ale vieții sale la Patria mea terestră), pentru persoanele pe care le-am predat cea mai mare comoară și care mi-au fost încredințate în mod deosebit, pentru Evanghelia a suferinței și sebit, pentru problemele Bisericii, pentru a da lecție sfârșitului vieții. În testamentul slava lui Dumnezeu”.

Și eu am scris (...) posibilitatea morții fiecărei persoane. Această dorință a lui Ioan Paul al II-lea, exprimată în testament s-a îndeplinit, în întregime. Domnul a făcut moartea sa să fie pregătitoare și să stea înaintea Domnului și Judecătorului – și simultan Tatăl și Răscumpărătorul. Așadar și eu iau în considerare toate acestea, încredințându-mă la acel moment decisiv Maicii lui Cristos și a Bisericii – Maicii speranței mele. (...). Doresc încă odată să mă încredințez

lui Domnului. Chiar El va decide când și cum va trebui să sfârșesc viața mea personală și ministerul meu pastoral. În viața și în moarte, Totus Tuus prin Neprihănirea (Preacurata). Acceptând deja această moarte, sper că Isus Cristos îmi va da harul pentru ultima trecere, adică Paștele (trezirea) mea. De asemenea, sper să o fac utilă și chiar prin aceasta mai importantă, cauză creștină, încerc să-I slujesc: mântuirea oamenilor, salvarea familiei umane și în ea, a tuturor națiunilor și a tuturor popoarelor (printre ele mă gândesc în mod deosebit și

la mântuirea oamenilor”. Am fost martorii unui miracol de transmitere a iubirii Domnului Isus Cristos asupra unui puhoi de oameni prin suferința și moartea lui Ioan Paul al II-lea. Numai Domnul știe cât de mulți oameni pe întreg pământul, datorită acestui mister și-au deschis larg inimile lui Cristos, s-au apropiat de Sacramentul Păcii, luând decizia să-L urmeze pe Isus Cristos în fiecare zi „pe drumul îngust” al credinței. (Mt 7,14).

În omilia rostită în timpul ceremoniei de înmormântare, actualul Papă Benedict al XVI-lea a spus că Ioan Paul al II-lea a fost „capelan până la sfârșit, pentru că a oferit viața sa Domnului pentru oile sale, pentru oile din întreaga lume, slujind zilnic Bisericii, mai cu seamă în greutățile încercărilor din ultimele luni. În acest fel a devenit una cu Domnul, Păstorul cel bun care-și iubește oile sale (...) Iubirea față de Domnul a fost forța dominantă la iubitul nostru Sfânt Părinte; cine l-a văzut rugându-se, cine a auzit cum rostea, știe despre aceasta. Și datorită acestei încredințări profunde în Isus Cristos a putut suporta povara, ce depășea puterea pu-

fot Arhiva lubiti-väl